

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Da Isen skruede

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 426. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann06tom-shoot-idm140199753227680/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ve os da, Kære! hvad vil vi vel haabe?
 Leger endnu vi som Børnene Skjul?
 Kan vi ej se, at kun Stakkel og Taabe
 Tænker at standse det knusende Hjul?
 Flammende Fraser, kan de skaffe Varme?
 Taalmod, kan den give blidere Kaar?
 Nej, vi kan græde, kan le eller lærme:
 Isen har Magten, og Isen er haard! — — —

Hun:

Tys, Utaalmodige! hører Du ikke —
 Lyt: — der gaar Sus over Havfladen hen;
 Maal ej den Isvoid med mørknende Blikke,
 Maal ikke Magten i Verden med *den!*
 Børnene leged blandt Strandbreddens Stene:
 Strandbredden er der og Børnene med;
 Baaden, vi saa', da vi sad her alene,
 Længes, som Fisker Svend Hansen, af Sted!

„Kære!“ — det Ord er min Lykke og Helse;
 Vid, at det klinger en Dag gennem alt,
 Løfte det vil, det vil sejre og frelse,
 Bygge det vil paa de Volde, som faldt;
 Rejser det end ej saa store Kolosser,
 Gaar det til Værks ad en ringere Vej:
 Spænde det vil over luftige Sprosser
 Teltet, som rummer en Verden om Dig.

Da vil Du se over Verden og kende
 Aanden, som lever og virker i Løn,
 Øjne Du vil da de Flammer, som brænde,
 Vaaren, som dybt under Sneen er grøn;
 Da vil de springende Hvaler i stride
 Skumbælter fure det vigende Vand,
 Medens en lyttende Sæl paa den hvide
 Sandbanke soler sig tavs under Strand.

Da vil det tå i din tvivlende Tanke,
 Der ligger Isvolden, *hist* er den væk;
 Synke da vil denne svimlende Banke,
 Blive for Solen en flygtende Bæk;